

## Знамения за пришествието Христово.

Стих 29: „И тутакси след скърбта на онези дни, слжнцето ще потъмнее, и луната нема да даде светението си, и звездите ще паднат от небото и силите небесни ще се поколебят.“

Учениците питаха Спасителя за знаковете на пришествието, и той с стих им даде точно сведение, кога да ги очакват и от какъв вид ще бждат те. Тия знамения трябва да бждат буквално приети, а сжщо така и изпълнението им. Право казва Бенгел: „Говори се за особено затъмнение на слжнцето и пр.; понеже целата му реч е изказана особено, следователно и тоя стих.“ Но ако това е картинно, кжде остава действителността? Но тук не се касае до обикновенни слжнчеви или лунни затъмнения, понеже телесно могат да се пресметнат още преди векове и не обржщат внимание всекиму, и които очевидците признават за знамение на близкото пришествие Христово.

Колкото се отнася до времето, то това ще се случи според 21 стих след големата скжрб, която отпаджка навлече през 1260-тех години на Божийте избраници, а според Марк. 13, 24 още „по сжщото време“. Като тжй трябва да тжрсим началото, в края на 18 век кждето намерихме вече големо предсказано землетресение. (Лисабон 1755).

## Слжнцето и месеца си губят блесжка.

„Слжнцето стана черно като вретище струнено и луната стана като кржв. Откр. 6, 12.

Такжв ден действително намираме отбелезан в аналите на историята. Хершел, прочут астроном, пише следующото вжрху това:

„Тжмният ден в Северна Америка бе едно от ония чудновати явления, за които винаги всеки ще чете с интерес, но които философията не може да обясни“.